

nyet, saa længe de ere Soldater, og det koster dem ikke en Smule. De have Lov til at gaa i Foreningen og nyde alle de Goder, den byder. — Det var altsaa det første Angreb mod os, der tilhøre Fler-tallet, at det er en Indre Missionsforening, og den maatte vi endelig ikke støtte, fordi det er en forfærdelig Forening. Vi ud-sætte os for, at vore Sønner, naar de komme ind som Soldater, blive for-dummede af den. Det betyder altsaa ikke noget. Det er de Herrer's egen Fantasi-foster, som de stille op og slaa til. Jeg synes, at naar der bliver rettet saa stærke Angreb paa os, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valg-kreds gjorde, kunde han have gjort sig den Ulejlighed at læse denne lille, bitte Bog igennem, saa vilde det ærede Medlem ikke være kommet med saa stærke Udtalelser. (*Bluhme*: Jeg har ikke set den!) Ja, men Finansudvalgets Medlemmer have set den, den ligger i Bilagene og staar til ærede Medlemmers Benyttelse, naar jeg er fær-dig med min Tale. Det næste Angreb — det var jo navnlig i to Retninger, det var galt fat, og af Hensyn til hvilke det gjaldt om: at overbevise det høje Ting om, at det endelig ikke maatte stemme for Bevillingen — var noget nyt, noget aldeles splinternyt, idet der blet sagt: Vi komme ind paa et aldeles nyt Princip. Maa jeg i den An-ledning ikke bede ærede Medlemmer om at tage deres egen Finanslov, som vi have vedtaget den ved 2den Behandling, og, dersom De ville være saa venlige at slaa op paa § 26 IV. under Nr. 27, De ville da der finde, at vi have bevilget 1,000 Kr. som 4de Bidrag af et 10aarigt Tilskud til Værnehjemmet „Bethania“. Se, Kvinderne have faaet, de behøve ikke at klage, vi have allerede for 4 Aar siden vedtaget en Bevilling, ikke alene for et enkelt Aar, men for hele 10 Aar, hvorved vi give 1,000 Kr. hvert eneste Aar til Værnehjemmet for Kvinder. Det er altsaa ikke noget nyt, Kvinderne have faaet, Princippet er brudt, der er slet ingen Fare paa Færde her. Det er blot de Herrer, der ikke huske, hvad de selv have stemt for og vedtaget for 4 Aar siden. Og dersom de Herrer ville være saa venlige — jeg skal saa gerne hjælpe dem paa Gled, naar de skulle til at imødegaa mig og skænde paa mig bag-efter — at se i Rigsdagstidenden, Til-læg B. for 1894—95, Spalte 1,002, saa ville De finde Motiveringen til den om-talte Bevilling. Der var bygget en Byg-ning paa Vesterbro, som med Montering har kostet 180,000 Kr., men da den havde

en Pantegæld paa 78,000 Kr., kunde de ikke klare sig med at hjælpe og værne Kvinderne. Da vi her i Rigsdagen nu ved Hjælp af dette Hjem, der her er Tale om, ogsaa ønske at være med til at løse denne Opgave, gik vi, som sagt, ind paa at give et Førstebidrag af 1000 Kr., hvilken Be-villing skulde fortsættes i 10 Aar. Da det nu kan være ønskeligt lige saa vel at værne om Mændene, aandelig talt, kunne de Her-rem med god Samvittighed gaa med dertil — de kunne være ganske rolige i det Kapitel: Vi have været inde paa det Princip før, idet Kvinderne, som sagt, have faaet Hjælp, før Mændene fik. Men lad os nu se, hvad det egentlig er for en Forening. Hvad tager den sig for? Hvad er det, der er saa forfærdeligt ved den? Er det en Forening, som vi kunne være tjente med at støtte? Ja, jeg vil gerne bidrage mit til — og jeg synes, at Rigsdagens Folketing heller ikke har været uvilligt dertil — at fremhjelpe her i Danmark det sande, skønne og gode. Det var i min Ungdoms-tid, at Højre fortalte, at vi ude paa Lan-det vare et Folkefærd, der helst kom med Træsko ind paa Rigsdagen og vilde træde Kundskab og alt ædelt ned. Men det have vi for længe siden i Gerning bevist ved saa mange Lejligheder, at det var usandt som saa meget andet, der blev sagt fra den Side. Altsaa, det er en Forening, der har bestaaet i 20 Aar, og nu oplyses det, at det sidste Aar have ikke mindre end 600 Soldater henvendt sig til denne Forening. De Herrer tale om, at vi have Soldater-hjem her i Kjøbenhavn, ja endogsaa hele 2, men jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valg-kreds er den første, der vil være enig med mig i, at Soldaterne skulle have deres Fri-hed i det Stykke. Naar Soldaterne komme her til Kjøbenhavn, og de 600 af dem ikke have tyet til de bestaaende Soldaterhjem men til denne kristelige Forening for unge Mænd, maa de have Lov dertil. Der vil ikke være en eneste i denne Sal af dem, der kalde sig Frihedsmænd, der kan have noget imod, at de gaa den Vej. Og hvorledes har nu Foreningen behandlet disse unge Mænd? Den har behandlet dem paa den Måde, at der er afsendt 5,000 Breve for dem, til hvilke Foreningen har leveret gratis Papir, Konvolutter og Skrive-materialer. Endvidere har den opbevaret sidste Aar 11,339 Kr. for Mandskabet, me-dens det i Forfjor kun var 9,225 Kr. Der-som nu nogen af mine ærede Kolleger i dette Ting indvender, at det er alt sammen meget godt, men det er formodentlig en